

L'equip espanyol ha batre al txecoslovac per un gol a cap.

Una festa d'altre temps

Temps era temps, l'entrada un nou any tenia per la llengua catalana, una escalforeta tota especial. En la diada d'ahir hom celebrava—amb unció o aixelabament i amb més o menys rectitud d'intenció—una veritable festa d'exaltació del nostre llenguatge i d'eficax propaganda en el recuperament d'una part caríssima del nostre esperit. Discursos, articles, manifestos...

La festa un dia s'estroncà. Per la llengua catalana, fou el primer dia del flamant calendari un dia com els altres. I amb tot i que en altre temps contribuïrem amb el nostre esforç minç però entusiasta, al proselitisme de la diada avui no sabríem trobar llàgrimes per plorar la seva desaparició. No pas perquè al seu dia la festa fos innecessària i estèril. I, àdhuc potser és per l'immillorable llevat que deixà especialment en l'esperit de les generacions en formació, que avui podem constatar com la incorporació del català a Catalunya ha seguit en els últims anys un camí segur, amb una marxa tan normal, que no sembla possible que cap contratemps pugui destruir-lo o tan solament deturar-lo.

Qualsevol observador que no sigui absolutament afectat de miopia, haurà pogut adonar-se, com nosaltres ens adonem amb infinita joia, que on més adeptes ha fet el català en aquests darrers anys, és en el camp de la democràcia i del proletariat. Lentament els nostres obrers abandonen aquella convenció adoptada un moment en què el catalanisme era una força aburgesa i reaccionària, quan el fet d'escriure en català significava ésser catalanista de la Lliga. Avui trobem que algunes de les nostres organitzacions obreres usen el català per les seves comunicacions, i que cada dia es va engrossint el nombre de publicacions que defensen les reivindicacions del proletari-

al, amb la mateixa llengua que parl. I es ben significatiu el fet que «Justícia», òrgan de la Federació Catalana de la Unió General de Treballadors, dediqui bona part de les seves columnes a publicar articles en català.

Per altra part són molts els que han estat sorpresos en veure que no tot el que era catalanisme era reacció. Aquesta sorpresa els ha vingut per l'exemple ben eloqüent, dels nous adeptes que ha guanyat a Catalunya la causa de l'obrerisme i del socialisme.

Queden encara, i això és ben visible, importants nuclis, que tot parlant la llengua materna, s'obstinien a atorgar al català escrit intrínseques manifestacions de determinada política, com si la seva gràfica tingués quelcom d'ocult capaç d'influir en les idees. Afortunadament, però, aquesta obstinació es va reduint i tots devem esforçar-nos a la seva capítulació ab soluta dintre el més breu termini.

Però, per assolir això, seria totalment innecessària en els moments presents, la continuació de la campanya menada temps enera i menys basada en el mateixos tòpics.

Tots els mitings de la diada de cap d'any no bastarien per fer adonar al proletariat que encara es troba situat en una falsa posició, l'error fonamental de les seves apreciacions al marge de la qüestió social. Sense propaganda de cap mena, sense ni tan sols la persuasió directa, s'arribarà a la reducció del que avui pot considerar-se ja una intransigència. Cal només, que aquests obrers s'acostumin a veure els seus justíssims anhels de reivindicació social defensats en català—cosa que fins fa poc temps no era gaire corrent—i el demés vindrà tot sol.

J. B. CLARET

Futbol Internacional

Espanya i Txecoslovàquia a l'Estadi

Sastre marca l'únic gol de la tarda

Amb poc més de mitja entrada va celebrar-se a l'Estadi aquest transcendent partit entre dues potències futbolístiques.

La primera constatació a fer i que s'acudí a tothom després del match, és que en matèria futbolística res o ben poca cosa poden ensenyar-nos els estrangers. Tant ara els txecs, com mesos abans els anglesos, llur qualitat de joc no es mostrà conjuntament superior a la que desplegaven els jugadors d'ací.

La partida va mancar d'emoció per complet. En primer lloc influí en això les dimensions exagerades de l'Estadi per un camp de futbol.

En segon lloc la poca rapidesa de la major part del temps i per

últim la manca de qualitat en un partit que es presentava com a cosa extraordinària. Els txecs no donaren el rendiment que hom esperava d'ells, i per altra part l'equip nacional presentava algunes llacunes que li impediren d'obtenir una victòria més decisiva.

La primera part fou més lenta i més fluixa que la segona. Després del descans l'equip vermell sembla que es donà compte de la veritable vàlua del contrari i sortí més decidit, obtenint la partida al seu favor, per major domini, que als vint-i-cinc minuts de joc es traduí en un gol marcat per Sastre, rematant una bella combinació de Padron, Piera i Rúbio.

DEL PAISATGE INTERNACIONAL

La pròxima Conferència de La Hala

La pròxima conferència de Londres sembla que tingui acompanyada l'atenció internacional. Però no s'ha de descurar de la més pròxima de La Haia i que potser és de més interès que l'altra, pel que a la pau pertany.

A Alemanya ha produït força rebombori el què sembla que serà la primera explosió francesa en aquesta Conferència.

Un article de «Pertinax» a «L'Écho de Paris», sobre una notícia segons la qual Snowden creu que Alemanya ha d'ésser sotmesa a sancions—l'ocupació de la Renània, per exemple—si deixa de pagar els seus deutes de reparacions, féu que molts col·legues del diari francès ja dit, publicuessin, amb grossos titulars, que Anglaterra està disposada a fer subsistir la famosa Comissió de Reparacions (creada d'acord amb l'article 430 del Tractat de Versalles, i que està encarregada de denunciar tot incompliment voluntari d'Alemanya).

A Alemanya no es dona com a certa aquesta notícia, fins que Snowden faci una declaració en aquest sentit. El més probable és que Snowden ha refusat a recolzar els alemanys en llur desig d'aconseguir garanties jurídiques contra el dret dels antics aliats, a reocupar el sol d'Alemanya.

I precisament un dels punts que la delegació Alemanya procurarà d'aconseguir, serà aquest: la garantia que Renània no tornarà a ésser ocupada.

Es difícil, però, que els aliats, i particularment França, renuncin a prendre represàlies contra Alemanya, en el cas que aquesta no compleixi els compromisos del Pla Young.

Les concessions franceses en aquest Pla, feren parlar prou i massa, perquè França, en la Conferència de La Haia, abandoni tota possibilitat de represàlies en cas d'una—per què no?—probabilitat d'insolència alemanya.

El contrari: França voldrà garanties i, si és possible, prendre-se-les.

Y.

Dels equips podem dir el següent: Bé els dos porters encara que no tingueren molta feina. Les parelles de backs esplèndides ambdues. De les línies mitges, foren bons Guzman pels locals i el mig ala esquerra de l'equip txec. Ni Martí i menys Obiols, estigueren a l'alçada deguda. La davantera txeca no ens va pas agradar pas

(Continua a la pàgina 3)

Sessió de l'Ajuntament

Reunió de la Permanent

La Comissió Municipal permanent de l'Ajuntament es reuní dimarts. Presidia l'alcalde Josep Montardit. Hi assistiren els senyors tinent d'alcalde En Valentí Iglesias, En Francesc Tomàs i En Ramon Cuitó, i el tinent substitut En Marian Martín.

Aprovada l'acta de la sessió anterior es prengueren els següents acords:

Aprovar diverses factures, relacions de jornals i d'estrenes concedides amb motiu de Nadal.

Aprovar relacions de socorsos i despeses menors de Secretaria de l'any 1929.

Admetre la dimissió que del seu càrrec de vigilant sanitari presentà Just Leiva per haver obtingut un empleu a Blanes.

Passar a dictamen del president de la Comissió de Governació una instància de N'Agustí Rovira, sol·licitant la jubilació; altra d'En Josep M.^a de Barbachano sobre instal·lació d'una biblioteca circulant General Barrera; i altra d'En Jaume Casals demanant sigui nomenat reporter gràfic oficial de l'Ajuntament.

Reingressar el sobrant de la quantitat dipositada en Obres Públiques per a l'adoquinat del trencall de la carretera de Manresa a Basella.

Quedar assabentada de dos autos del Tribunal Provincial contenciosos administratius declarant caducats dos recursos, un interposat per Josep Firmat Serramalera contra l'acord d'aquest Ajuntament de 6

de novembre de 1924, i un al re per Andreu Cabot.

Aprovar les quotes definitives dels carrers novellament pavimentats i procedir al seu cobrament en el termini de quinze dies.

Aprovar provisionalment i exposar-los al públic als efectes de reclamació, els padrons de l'arbitri sobre prestació del servei d'enllumenat supletori en varis carrers d'aquesta ciutat.

Autoritzar Prudenci Castellà Vila per ampliar el servei d'autobusos amb un altre cotxe.

Concedir permís d'obres a Ramon Serra Coma i a Francisco Herrera.

Quedar assabentada dels treballs efectuats per la brigada municipal des del dia 15 al 28 de desembre.

Oficiar a la Junta de l'Hospital que l'Ajuntament veuria amb gust que pels casos del Dispensari Municipal facilitin o deixin la seva instal·lació de raigs X a l'indicació dels inspectors municipals de sanitat.

Nomenar administrador de la Festa de la Llum, per l'any a Joan Collefors; Francisco Satué Agustí Colomer; Ramir Sala Joa.

Concedir una subvenció de 100 pessetes per al monument al general Machado i altra de 500 per al número especial que «La Nación» dedicarà a aquesta ciutat.

Finalment acordar pagar a la Junta Local de Cases Barates la consignació de 500 pessetes que figura en el pressupost ordinari com en anys anteriors.

NOTICIARI POLITIC

L'Esquerra Republicana

Segons les nostres notícies, el Consell de l'Esquerra Republicana quedarà constituït pels delegats següents:

Pel Partit Republicà-Català: Marcellí Domingo, Lluís Companys, Ramon Noguer i Comet.

Pel Acció Republicana: Antoni Rovira i Virgili, Macià Mallol i Bosch, Leandre Cervera.

Pel Partit Federal: Enric B. de Quirós, J. Candal i Joan Guilera.

L'Acció Republicana

Ens diuen que l'Acció Republicana quedarà constituïda en la forma següent:

President: Antoni Rovira i Virgili. Vice-presidents: Macià Mallol i Bosch i Leandre Cervera.

Secretaris: Eusebi Isern i Dalmau i Ambrós Carrion.

Bibliotecari: Domènec Guansé. Tresorer: Josep Serra.

Vocals: Eugeni Guitard i Joan Sallarés.

La designació dels altres vocals no és encara segura.

Unes quartilles del marqués d'Estella pel "Dia Grafico"

En aquestes quartilles, Primo de Rivera diu que en aquets moments Espanya posa el seu interès a saber quan i com acabarà la Dictadura, però que això no és perquè la vulgui veure fora com més aviat millor, «sino por el temor que sobrecoge a la opinión acostumbrada al "pacífico" turno de los partidos, de que después de esto venga lo otro o sea "aquello", aquello que llevó al ánimo nacional a un estado de aflicción, sonrojo e incertidumbre que nadie sabía cómo sería al día siguiente ni qué le esperaba en él.

I als barcelonins els diu: No, barceloneses, no: no temáis que después de la muestra de civilización, pujanza y cultura que acabáis de dar, de la honrada paz espiritual y material que disfrutáis de la sana y tradicional alegría que habéis recobrado, venga nunca más "lo otro".